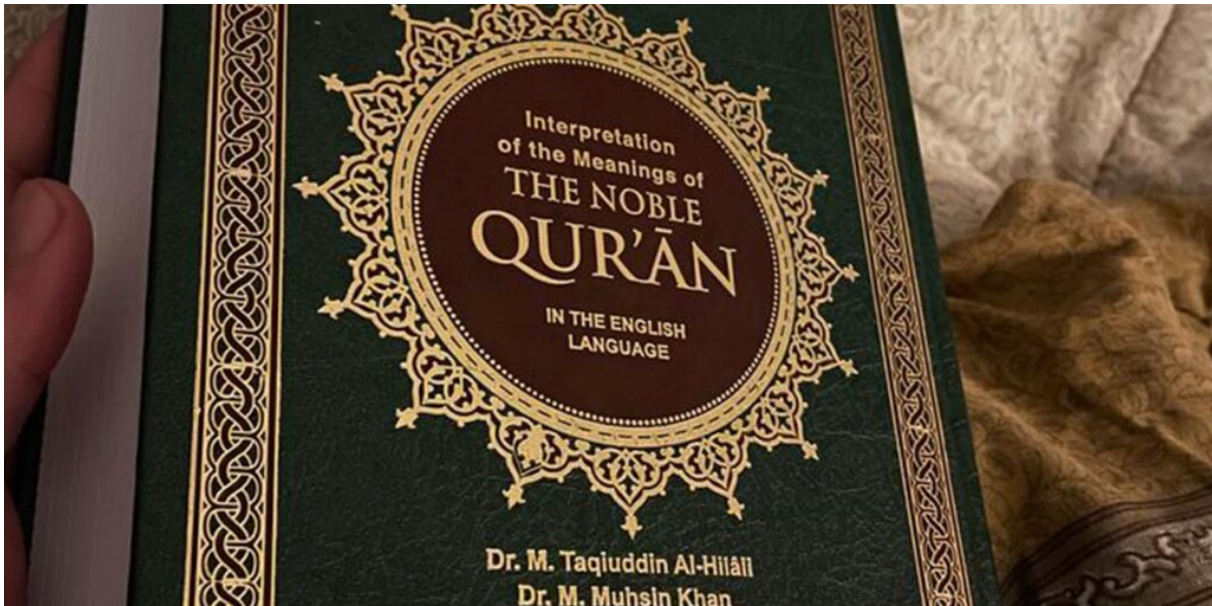

53 – Visdomar och lärdomar från ”att hålla tillbaka handen”

53 – Visdomar och lärdomar från ”att hålla tillbaka handen”

Innehåll Sira – avsnitt 65 Visdomar och lärdomar från att hålla tillbaka handen Strid i Mecka var förbjuden för muslimerna Den gudomliga visdomen Dokumentet som avgudadyrkarna rev upp

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, må Guds frid och välsignelser vara över honom.

Förra gången talade vi om de olika typerna av skada, förnedring, förföljelse och tortyr som Guds sändebuds följeslagare utsattes för på grund av sin islam. Trots all denna smärta och förnedring finns det inte en enda berättelse om att någon av följeslagarna slog tillbaka eller försvarade sig – trots att de önskade försvara sig, särskilt de unga.

Abd al-Rahman ibn Awf och hans följeslagare kom till Guds sändebud, ﷺ, och sade:

”O Guds profet, vi var i styrka när vi var avgudadyrkare, men när vi trodde blev vi förnedrade.” Han sade: ”Jag har befallts att förlåta – så strid inte mot folket.”

Strid i Mecka var förbjuden för muslimerna

Många texter i Koranen kom:

”Besvara med det som är bättre.” ”Ha överseende med dem och be om förlåtelse för dem.” ”Säg till de som tror att de ska förlåta dem som inte hoppas på Guds dagar.” ”Håll tillbaka era händer och upprätta bönen.”

De höll tillbaka sina händer – trots att bland dem fanns hjältar och modiga män som kunde ha svarat slag med slag, män med stark hetta som inte brukade tåla förnedring.

Inför denna ståndaktighet, detta tålamod och denna enorma uthållighet uppstår en mycket viktig fråga:

Varför befalldes muslimerna att avstå från strid? Varför bar de all denna smärta utan att svara eller förändra situationen? Varför tillät inte Gud dem att slå tillbaka?

Vissa forskare har diskuterat den gudomliga visdomen i att strid inte föreskrevs i Mecka. En av dem sade: **”Vi kan inte vara säkra på det vi kommer fram till, så att vi inte talar om Gud utan kunskap. Den verkliga visdomen känner endast Han.”**

Det är en troendes plikt inför varje gudomlig lag att helt underkasta sig – för Han är den Allvise, den Allvetande, den Genomträngande. Vi nämner dessa visdomar som en form av ijtihad och möjlig förklaring – för den verkliga sanningen, som vi sade, känner endast Gud.

Den gudomliga visdomens aspekter

1. Den pedagogiska dimensionen

Kanske var avhållandet från strid i Mecka för att den mekanska perioden var en period av uppfostran och förberedelse.

Det var en uppfostran av den arabiska individen att tåla det han normalt inte tålde av förnedring när den drabbade honom. Araben är i allmänhet tålig – han kan tåla hunger, fattigdom, hetta och långa resor – men han tål inte orättvisa och förnedring. Han reser sig och kastar sig in i strid även om priset är hans liv.

53 – Visdomar och lärdomar från ”att hålla tillbaka handen”

Men nu hade situationen förändrats. Den troende hade som mål att bygga en stat och en umma. Därför måste han inte rusa efter första provokation, utan träna sig på att tåla skada, uthärda svårigheter, underkasta sig den högsta ledningen och se till helhetens intresse – inte sitt eget. Han måste lämna sin personliga seger för kollektivets skull. Detta var en ny typ av uppfostran som krävde tid och tålamod.

2. Uppfostran till lydnad och disciplin

Den andra visdomen är uppfostran till god lydnad – lydnad som inte innebär synd. Ingen umma kan byggas utan lydnad.

Det var en uppfostran till att lyda den nya ledningen, följa befallningen och vänta på tillstånd – att inte handla förrän befallningen kommer, även om det strider mot vad man är van vid. Detta är grundstenen i att forma den muslimske arabens personlighet för att bygga det muslimska samhället.

3. Den fredliga kallelsens effektivitet

Den tredje visdomen är att den fredliga kallelsen i Qurayshs ädla miljö var mer effektiv och gav större resultat än våld och strid.

Strid vid denna tidpunkt skulle ha lett till:

- ökad envishet hos Quraysh
- ett tidigt och förödande krig mellan troende och icke-troende
- att många skulle vägra islam av ren arrogans
- blodshämnder som de arabiska stammarna brukade föra, som Dahis och al-Ghabra'

Då skulle islam förvandlas från en kallelse till en blodshämnd – och kallelsens mål skulle gå förlorat.

4. Att undvika en katastrofal inbördesstrid

En annan visdom är att undvika den farliga fitna som skulle ha uppstått i Mecka – en massaker i varje hus.

Det fanns ingen central regering i Mecka som torterade de troende. Varje ledare torterade sina egna anhängare:

- varje far sin son
- varje herre sin slav

- varje stamledare sina stamfränder

Mus‘ab torterades av sin mor. Othman torterades av sin farbror.

Om strid hade tillåtits skulle varje hem ha blivit en slagplats. Den troende skulle ha kämpat mot sin far, sin farbror, sin herre.

Detta skulle ha blivit en katastrofal propaganda mot islam: **”Muhammed splittrar familjer!”**

Och de sade detta trots att islam hade förbjudit strid. Hur skulle det då ha varit om strid verkligen hade ägt rum?

5. Gud visste att många av förföljarna skulle bli islams hjältar

Gud visste att många av de envisa förnekarna som torterade de troende senare skulle bli islams soldater och ledare.

Islam var i sin vagga och hade ännu inte nått människors hjärtan och stammar. Bland dessa som senare blev muslimer fanns:

- Omar
- Khalid
- Amr ibn al-As
- ‘Ikrima

Alla dessa blev senare uppriktiga ledare som bar islam till jordens alla hörn.

6. Den arabiska hederskulturen som kunde gynna de förtryckta

I den stamkultur som rådde brukade araberna resa sig för den förtryckte som uthärdade skada – särskilt om han var av de ädla.

Ett exempel är det skydd som Ibn al-Dughnah gav Abu Bakr när han ville utvandra. Han ansåg att det var en skam för Quraysh att en ädel man som Abu Bakr skulle lämna Mecka.

7. Dokumentet som avgudadyrkarna själva rev upp

Ett annat exempel är dokumentet som avgudadyrkarna själva rev upp efter tre års bojkott och belägring av muslimerna i Abu Talibs dal.

8. Muslimerna var få och isolerade

En annan visdom är att muslimerna vid den tiden var få och begränsade till Mecka. Om strid hade ägt rum kunde de ha utrotats helt – även om de dödat fler av avgudadyrkarna. Avgudadyrkan skulle ha bestått och islam skulle inte ha rest sig.

Därför fanns det ingen anledning att ignorera alla dessa faktorer och befalla strid. Kallelsen var redan etablerad på jorden genom Muhammed själv, ﷺ, som skyddades av Banu Hashims svärd. Ingen vågade röra honom – varje hand som sträcktes mot honom var hotad att huggas av.

Ingen vågade hindra honom från att förkunna kallelsen, tala i Qurayshs samlingsplatser vid Ka'ba, ropa från Safa eller tala i offentliga möten. Ingen vågade döda honom, fängsla honom eller stoppa honom.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)